

Сжщото откритие да се фабрикува хартия отъ дърво направилъ въ по-новитѣ времена европейецътъ Якобъ Християнъ Шеферъ, човѣкъ съ голѣми познания въ областта на естественитѣ науки, като наблюдавалъ какъ оситѣ си градили своитѣ гнѣзда.

*
* * *

Дълго време китайцитѣ пазѣли своето изкуство въ тайна. Почти четири хиляди години преди Христа египтянитѣ правѣли другъ видъ хартия. За тая целъ тѣ употрѣбявали напластенитѣ въ стѣблото ципици на растението папирусъ. Тази хартия носѣла сжщото име.

Една легенда разказва, че младиятъ атинянинъ Филтациосъ билъ принуденъ да избѣга отъ отечеството си, защото го обвинили, че иска да заграби властта. Атинянитѣ често заподозирали въ такова престѣпление ония отъ съгражданитѣ си, които блѣсвали съ способноститѣ и красноречието си.

Филтациосъ постѣпва като простъ работникъ въ една работилница и се запознава добре съ изработката на папируса. Той се връща въ отечеството си. Законътъ билъ неумолимъ: сждитѣ го осждали на смъртъ. Той заявилъ:

„Преди да умра, позволете ми да ви покажа това, което донесохъ отъ Египетъ, за да обогатя отечеството си. То ме на кара да се върна“.

Той запозналъ съгражданитѣ си съ чудесния папирусъ, който държалъ въ ржцетѣ си, и имъ показалъ неговото употрѣбление.

„Да бжде помилванъ!“ извикали гражданитѣ.

Признателнитѣ атиняни отпосле издигнали статуя въ честъ на този, когото по-рано били осждали на смъртъ.

*
* * *

Отъ Гърция употрѣбението на папируса преминало въ Римъ. Римлянитѣ го усъвършенствували. Употрѣбението му надминало производството. Папирусовата хартия намалѣла. Сврѣхъ това, единъ день, при царуването на Тиберий, силни морски вълни разрушили корабитѣ, които прекарвали папируса отъ Египетъ за Италия. Сжщата липса на хартия е имало много пжти въ Гърция и Мала-Азия вследствие на сушата въ Египетъ. Даже фараонитѣ забранявали износа на папируса.

Нуждата заставила хората да замѣнятъ папируса съ **пергаментъ**.

Най-после дошло време, когато започнали да използватъ не-